

Péče bytová.

Zákon ze dne 31. března 1925, č. 51, o odkladu exekučního vyklizení místností.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — (1) Exekuční soud může na návrh povinného (nájemníka, podnájemníka, domovníka, zaměstnance s bezplatným bytem a pod.) nejvýše na dobu jednoho čtvrtletí odložiti exekuci vyklizením najatých neb užívaných místností, nemá-li povinný beze své viny jiné, potřebě odpovídající náhrady, anebo byl-li povolen odklad vyklizení místností, do nichž má se povinný nastěhovati.

(2) Návrh na odložení exekuce učiniti lze ještě před uplynutím lhůty stěhovací. Okolnosti, jimiž se návrh odůvodňuje, buďtež na vyzvání exekučního soudu osvědčeny.

(3) V usnesení odklad povolujícím udá soud den, kdy lhůta odkladu se končí.

(4) Trvají-li důvody odložení exekuce i po uplynutí lhůty, na kterou byl odklad povolen, může býti vyklizení na návrh povinného odloženo ještě jednou, a to opět nejvýše na dobu jednoho čtvrtletí; po třetí a naposled může býti vyklizení v těchto případech odloženo — opět nejvýše na dobu jednoho čtvrtletí — jedině tehdy, potvrdí-li politický úřad (administrativní vrchnost) své stolice, že v obci není potřebné náhrady.

§ 2. — (1) Nezaplatí-li povinný do osmi dnů od právní moci usnesení exekučního soudu pronajimateli případný nedoplatek nájemného a částku rovnající se poměrnému dílu nájemného i s vedlejšími poplatky, připadající na dobu do konce nájemního období, nejvýše však na dobu, na kterou byla exekuce odložena, pozbývá odklad exekuce platnosti. Neplatil-li povinný dosud nájemného, určí náhradu, kterou za další používání jest zaplatiti, soud, vyslechna strany.

(2) V usnesení odklad exekuce povolujícím budiž uvedena částka, kterou má povinný podle ustanovení odstavce 1. zaplatiti, a povinný budiž poučen, že na návrh pronajimatele (majitele místnosti) bude exekuce vykonána, když případný nedoplatek nájemného a náhrada za další používání místnosti nebudou včas zaplaceny.

§ 3. — Ustanovení § 1 neplatí:

1. opatřil-li pronajimatel (majitel místnosti) povinnému dostatečnou místnost náhradní;

2. byla-li nájemníkovi dána výpověď z důvodů uvedených v § 1, odst. 2., č. 2. až 8., zákona ze dne 26. března 1925, č. 48 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků, nebo byla-li dána výpověď nebo zrušena nájemní smlouva z důvodů, uvedených v § 3 téhož zákona;

3. byl-li domovnícký poměr nebo služební poměr zaměstnance požívajícího bezplatného bytu zrušen z toho důvodu, že domovník nebo zaměstnanec

a) dopustil se krádeže, zpronevěry nebo jiného činu, který ho činí nehodným zaměstnavatelovy důvěry;

b) způsobil svou vinou zaměstnavateli značnou škodu;

c) chová se k zaměstnavateli urážlivě nebo hrubě;

d) zdráhá se bezdůvodně konati své povinnosti;

e) vede život nemravný nebo pohoršlivý;

4. potřebuje-li majetník podniku továrního, živnostenského nebo země-

dělského, s výjimkou zemědělského podniku na půdě zabrané podle zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., pro své zaměstnance bytů, které jsou přístupny toliko prostorami, náležejícími k jeho podniku;

5. poškodil-li nebo ohrožoval-li povinný nebo členové jeho domácnosti vážně život, zdraví nebo majetek pronajmatele (majitele místnosti) nebo obyvatelů domu;

6. jde-li o domy a objekty, na něž se nevztahuje zákon o ochraně nájemníků.

§ 4. — Osobám, které obývají v podnicích zemědělských byty určené pravidelně pro ubytování zaměstnanců zemědělského podniku, lze — pokud osoby ty nejsou podle § 3 vůbec vyloučeny z ochrany tohoto zákona — povolití odklad pouze jednou nejvýše na stejnou dobu, jako jest smluvená neb obvyklá výpovědní lhůta z námezdního poměru, nikdy však na dobu delší jednoho měsíce. Jde-li o zemědělské podniky na půdě zabrané podle zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., lze povolití odklad podle § 1, avšak pouze dvakrát za sebou.

§ 5. — (1) Nemá-li ten, kdo byl z dosavadních místností vystěhován, kam by složil své věci, jest povinna obec, ve které k vystěhování dojde, neprodleně řádně uložití vyklizené věci potud, než jimi oprávněný naloží jinak.

(2) Aby mohla obec včas učiniti přiměřená opatření, budiž jí o zamýšleném vyklizení dána zpráva, jakmile bude povoleno, nejpozději dva dny před výkonem.

§ 6. — (1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1925 a platí do 31. března 1928.

(2) Zákon ze dne 26. dubna 1923, čís. 86 Sb. z. a n., o odkladu exekučního vyklizení místností, prodloužený zákonem ze dne 25. dubna 1924, čís. 86 Sb. z. a n., pozbývá účinnosti dnem 31. března 1925; k odkladům podle něho povoleným sluší přihlížeti při rozhodování podle §§ 1 a 4 tohoto zákona.

§ 7. — Provéstí tento zákon náleží ministru spravedlnosti v dohodě s ministry sociální péče a vnitra.

(Vyhlášen v částce 25. Sb. z. a n. dne 3. dubna 1925.)

Ochrana dělnická.

Zákon ze dne 31. března 1925, č. 61, o zachování pracovních (služebních) poměrů po dobu cvičení ve zbraní (cvičení služebních).

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — (1) Je-li zaměstnanec podle § 22 branného zákona ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., nebo podle § 9, odst. 1., zákona ze dne 7. prosince 1922, č. 370 Sb. z. a n., jímž se stanoví výhody v plnění branné povinnosti, a podle prováděcích předpisů k těmto zákonům a směrnic ministerstva národní obrany povolán ke cvičení ve zbraní (cvičení služebnímu), nesmí jeho zaměstnavatel v období, které počíná u zaměstnanců obstarávajících pracovní výkon vyššího druhu měsíc, u ostatních zaměstnanců deset dnů před nastoupením cvičení a končí sedmým dnem po jeho skončení (ochranná doba), pracovní (služební) poměr vypovědět.

(2) Výpověď daná proti tomuto ustanovení jest právně neúčinná. Výpověď daná zaměstnavatelem před počátkem ochranné doby, uvedené